

PENYORA PER L'ABSÈNCIA A L'ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA DE L'ANY 1933

Dintre de l'activitat normal i habitual de qualsevol Entitat com pot ésser la nostra, ja quasi centenària, i sobre tot sense oblidar la finalitat de la mateixa a la vegada que l'esperit que la motivà, en ocasions s'hi donen situacions que podríem qualificar com de molt estranyes o sorprenents, sobre tot si les considerem o valorem amb la perspectiva del temps, es dir, des de els nostres dies en què l'evolució de tots els aspectes de la societat han estat tant ingents i imparables, sobre tot en els últims cinquanta anys, per aquest motiu encara les podem considerar com a més desconcertants o, si es vol, insòlites.

Una d'aquestes situacions curioses viscudes dintre de la historia de la nostra Germandat, la que passaré a comentar en aquest escrit, va succeir a rel de la celebració de l'Assemblea General Ordinària de l'any 1933.

En primer lloc, abans d'entrar en el contingut específic de l'article, evidenciar que la situació de la nostra Germandat en aquells moments, 1933, havia d'ésser necessàriament una mica o molt "especial" o "singular", puix feia escassament dos anys que s'havia esdevingut la I República al nostre país (14 d'abril de 1931), amb tot el que això significava de convulsió per una societat com la tarragonina en que bàsicament i àmpliament era de caràcter conservador i particularment per les entitats encardinades sota l'esfera de l'església com ho és la nostra. Aquestes circumstàncies es traduïrien immediatament en tot un seguit de decisions portades a cap per a normalitzar-se dintre de la nova situació social d'aquells moments, així podem assenyalar, a títol d'exemple però molt il·lustratiu, que a la reunió de la Junta Directiva de la Germandat de 22 d'abril de 1931, en va adoptar la següent resolució, "*se acordó la supresión de la palabra Real de la Hermandad y de nuestro Montepío*", com així va ésser efectivament. A partir d'aquell moment tots els documents, tant interns com externs de la Germandat, van aparèixer sense el títol a la vegada que es va retirar la corona reial del nostre escut. També és d'assenyalar que en les comunicacions interiors així com les enviades a persones o institucions que podrien qualificar de més "confiança" es remetien amb paper imprès del que es disposava, si bé, ratllant la paraula "Real" i esborrant amb tinta la corona de l'escut.

Per la documentació que hi ha al nostre arxiu social he pogut comprovar que el Reglament vigent en aquell moment va ésser aprovat a les Assemblees Extraordinàries celebrades els dies 6 i 10 d'octubre de 1932, en que naturalment també es va aprovar i entrà en vigor l'article 49 del mateix i que posteriorment va generar la problemàtica objecte d'aquest escrit, sobretot tenint en compte que l'expressat article en particular va ésser aprovat sense cap tipus d'oposició o comentari per part de cap associat en el moment que es va sotmetre a la consideració dels associats, conforme consta a la còpia d'un certificat expedit el dia 23 de febrer de 1933 per n'Emili Prunera Coll, Vicesecretari de la Germandat, amb el vistiplau del President, que va ésser presentat al Govern Civil de la Província per a la seva aprovació.

Per quant afecta al contingut i desenvolupament de l'Assemblea Ordinària del dia 12 de març de 1933, no he trobat a l'arxiu de la Germandat cap constància documental, ni tampoc cap referència al "*Diari de Tarragona*" que he consultat a l'Hemeroteca Provincial, si bé, cal considerar que el silenci del Diari pot ésser indicatiu (almenys per presumpció) que es deuria desenvolupar amb normalitat.

El contingut de l'ordre del dia es referia únicament i exclusivament als punts de caràcter general i habitual de totes les convocatòries ordinàries ja que no constava cap altre punt de caràcter especial o específic, qüestió que coneixem per existir la còpia de la instància dirigida al "*Honorable Gobernador Civil d'aquesta Província i Plaça*", sol·licitat l'autorització governativa per poder reunir l'Assemblea, que transcrita diu el següent:

Honorable Senyor,

El qui suscriu MARTÍ GÜELL I BRUNET, com a President de la Confraria i Germandat de Jesús de Natzaret, d'aquesta Ciutat, a la vosta senyoria acut i exposa:

Que en compliment de lo que preceptúa la vigent Llei d'Associacions, té l'honor de participar a vostra senyoria que la Germandat de Jesús de Natzaret celebrarà Assemblea General Ordinària el dia 12 del corrent a dos quarts d'onze del mati i la Confraria a dos quarts de dotze, en la sala d'espectacles de l'Ateneu, concedint-se mitja hora de pròrroga a fi de poguer celebrar aquestes sessions de segona convocatòria si es necessari, per a tractar dels assumptes anotats al marge.

Favor que espera d'obtenir de la vostra senyoria a la qualli desitja molts anys de vida.

Tarragona, 6 Març 1933.

Nota al marge

ORDRE DEL DIA.

Aprovació de les Actes de les Assemblees ordinària i extraordinària.

Lectura de la Memòria anyal.

Aprovació de l'estat de comptes.

Elecció de càrrecs.

Precs i preguntes.

De tota manera, per altres documents que es troben custodiats a l'arxiu de la Germandat, he pogut comprovar que evidentment es deurien tractar d'altres assumptes importants per l'activitat i organització de la Germandat, ja que es pot afirmar que dos dels acords que es van prendre s'han de considerar com a transcendents i possiblement greus ja que van ésser els següents:

Que la Junta de Govern de la Germandat portés a cap la instrucció d'un expedient per a depurar les responsabilitats corresponents per la manca de documents.

Que s'iniciés un altre per a la liquidació del Pas Nou (El Cirineu).

Exactament, quant el primer, per la documentació estudiada (corresponent a les investigacions fetes per recuperar la documentació de que es parla), la transcripció és la següent:

El Concell Directiu d'aquesta Germandat, ha donat compte a l'Assemblea General Ordinària celebrada el 12 de Març prop passat, de la manca de documentació corresponent a l'any 1931, com son expedients de malalties de l'esmentat any i part del 1932, llibre de recopilació d'actes des de la fundació de la nostra Germandat fins l'any 1926; blocs d'expedients de malalties i liquidacions de les mateixes i còpia autèntica del Reglament de la Confraria lliurada per la Secretaria de la Cambra Arquebisbal de la nostra Ciutat l'any 1930. Per acord de l'esmentada Assemblea, va encarregar-se a aquest C.D., la obertura d'una informació per si es podia donar lloc al recobriment dels esmentats documents.

A la reunió de la Junta Directiva del dia 31 de març, van prendre possessió els nous membres de la Junta nomenats precisament a l'Assemblea del dia 12, els quals eren:

Com a President en Martí Güell i Brunet; com a Secretari, n'Emili Prunera i Coll; com a Vice-Secretari, en Florenci Gasulla i Figueras; com a Tresorer en Josep Cendrós; com a Comptador, en Manuel Bonachí i Martorell, i com a Vocals, en Josep Hernández i Masdéu, n'Isidre Martí i Moragas, en Francesc Navarro i Solves, n'Alfons Bassedas i Ferrer. En aquesta sessió de la Directiva es va tenir que prendre, necessàriament, l'acord d'aplicar la penyora establerta a l'article 49 del Reglament, ja que al dia següent, primer d'abril de 1933, se li fa el càrrec corresponent al Cobrador de la Germandat, en Victorià Roig Ramón, pel seu cobrament, la relació, a més d'altres partides, era la següent:

Per 305 rebuts de mensualitat current, á Ptas. 3 c/u. 915'- Ptas.

Per import de la penyora a 89 germans associats per haber mancat a la junta General Ordinària celebrada en 12 de Març últim, a raó de Ptas. 5'- c/u, segons el Art. 49 del nostre vigent reglament, 445'- Ptas.

L'expressat càrrec anava signat pel Tresorer i el Secretari, en prenia raó el Comptador i hi havia el vistiplau del President a més de la firma del receptor que era el recaptador. Com a document annex del càrrec hi havia una relació dels 89 germans penyorats, amb el seu número corresponent d'associat.

Per la documentació que tenim a l'arxiu de la Germandat, he pogut comprovar que el rebut corresponent al de la mensualitat d'abril, incloïa d'una part la mensualitat (3 Ptes.) i d'altre la quantitat establerta com a penyora (5'- Ptes.), conformant una sola unitat (total, 8'- Ptes).

És de suposar que el Recaptador deuria fer el seu treball i segurament cobraria la majoria del rebuts emesos, ja que al mes següent, per part de la Secretaria de la Germandat es va remetre per correu certificat la següent comunicació:

25 Maig 1933.

Donat compliment a l'Article 16 dels nostres Estatuts, i com a atenció especial, aquesta Secretaria per ordre del SI: President, li comunica a V. que si en el plaç de deu dies a comptar des de la data d'aquesta comunicació, no ha fet efectives les dugues mensualitats corresponents als mesos de Abril i Maig del corrent any, aixis com la penyora per mancar a l'Assemblea General Ordinària celebrada el 12 de Març passat (Article 49), serà V. donat de baixa d'aquesta Germandat sense dret a cap mena de reclamació.

Ço que se li comunica per el seu bon coneixement i govern.

P.A. del C.D.

El Secretari, Emili Prunera Coll.

L'anterior carta fou remesa al Rvd. Alfons Escué Gilbaret, en Ramón Brull Figueras, Rvd. Francesc Tapies, Rvd. Pere Ferré Valls, en Guillem Boxó Güell, en Manuel Orozco Llorens, en Benigne Combalia Ferré, en Francesc Vidal Francesc, en Benigne Dalmau Vilà, mitjançant correu certificat el dia 25 de maig de 1933 d'acord amb el resguard lliurat pels serveis de correus. El dia 30 de maig, també per correu certificat, es van remetre dues cartes iguals als germans en Llorenç de Cereceda Domingo i n'Antoni Vens Solé, com consta en un altre resguard de Correus. Crida l'atenció sota la perspectiva actual, que tres dels sancionats fossin preveres residents a Tarragona, al quals no se'ls donà un tractament diferenciat pel fet de la seva condició d'eclesiàstics.

Seguidament transcriu les queixes i excuses que diferents associats van presentar davant de la Junta Directiva amb l'objectiu que se'ls condonés la sanció imposada, considero que és important no sols el fet de copiar les reclamacions cursades, que també ho són les respostes de la Germandat, perquè en el seu conjunt demostren d'una forma molt clara i evident la vitalitat, energia i diligència de la Germandat i dels seus associats, a la vegada que també serveix per constatar les diferències culturals, socials i personals dels associats que integraven la nostra Entitat, per aquest motiu, transcriuré de manera fidel les expressions de les protestes, aplicant les actuals normes ortogràfiques pel que fa a accents o a d'altres qüestions que no alteren en absolut les construccions gramaticals emprades.

La primera queixa que reproduceixo la va formular l'associat núm. 93, en Josep Llorens Rovira, al revers del mateix rebut lliurat pel recaptador (qüestió que fa pensar en que l'havia abonat, ja que, com es veurà més endavant, el cobrador no el lliurava si no se li abonava abans):

No estic conforme amb la penyora que se'm imposa per haver posat al seu temps en coneixement del SI: President, que tenia que absentar-me d'aquesta població per a procedir al tractament de la malaltia que sofria, havent residit a Barcelona des del dia 5 de Març fins al 20 inclusiu per l'esmentat motiu.

Tarragona 19 d'Abril de 1933.

Josep Llorens Rovira .

La resposta de la Junta Directiva, adoptada en sessió del dia 2 de maig de 1933, es afirmativa a la seva pretensió i deixa sense efecte la penyora imposada,

4 Maig 1933

En junta de Govern celebrada el 2 del corrent, va ésser donat compte de la seva comunicació data 19 d'Abril últim.

La Comissió Administrativa informa haver comprovat lo que en la mateixa manifesta i resultant cert de que V. havia manifestat a la Presidència que tenia que traslladar-se a Barcelona per procedir a un tractament a la malaltia que sofria, aquesta Junta de Govern, va pendre l'acord de deixar sens efecte la penyora que senyala l'Article 49 del Reglament en el qual es regeix aquesta Germandat.

Ço que em plau comunicar-li per el seu bon coneixement i govern.

P.A. del C.D.

El Secretari, Emili Prunera i Coll.

Sr. Josep Llorens Rovira, Ciutat.

La queixa que transcriu seguidament, la formulà l'associat núm. 21, en Joan Navarro Pardo, que com podeu veure es tractava d'un dels antics, si bé, no consta o almenys no l'he trobat a l'arxiu de la Germandat que es donés resposta a la reclamació formulada que diu:

Tarragona 22 de Abril de 1933

*Sr. Don Martí Güell
Ciudad.*

Muy Sr. mío y amigo: pongo en su conocimiento que al presentarme el recibo de la mensualidad corriente satisface las cinco pesetas impuestas como multa por haber faltado a la Junta Gral. Del día 12 de Marzo (artº. 49) debiendo advertirle que es la 1ª vez que esto ocurre en 26 años que pertenezco a la Hermandad cosa bien extraña aunque no es extraño tratándose de V. Puede V. contar con que en los años sucesivos que Dios me dé de vida serán pagadas en la misma forma.

Como no puedo ni debo mentir fingiendo viajes o excusas que no se realizaron únicamente le voy a decir que la edad de 69 años que tengo me dispensan de ejercer cargo alguno ni asistir a ninguna reunión pues la Ley Electoral no permite el voto a ningún ciudadano que tenga 70 años. No recuerdo en este momento la fecha de la Ley pero no me sería difícil encontrarla.

Me consta de una manera cierta que algunos hermanos se niegan a pagarla. Considero la satisfacción que a V. le causa el haber cumplido con el Artº 49 del Reglamento.

*Es de V. Atento S.S. q. e. s. m.
Juan Navarro.*

Un dels que van rebre la carta certificada remesa per l'Entitat, va ser el germà núm. 104, en Benigne Combalia Ferré, qui s'excusà de la següent manera:

Tarragona, 28 d'Abril de 1933.

*Sr. President de la Germandat de Jesús Natzaret.
Ciutat.*

Molt senyor meu:

Pregant em perdoni la molèstia d'aquestes lletres, dec manifestar-vos, que assabentat pel cobrador d'aquesta Germandat, de que en l'Assemblea General celebrada el dia 12 de Març se m'ha imposat una penyora de cinc pessetes, per no haver assistit a la mateixa; tinc que manifestar-vos que crec haver complert lo que disposa l'article 49 de nostre Reglament, que diu:

"El soci que no assisteixi a les Junes Generals, tant ordinàries com extraordinàries, així com si presenta excusa no justificada, se li imposarà la multa de cinc pessetes que es cobraran juntament amb el rebut de la propera mensualitat."

Doncs bé, el que sotscriu aquestes lletres no va assistir a la esmentada reunió per no permetre-li les seves ocupacions al càrrec que desempenya en una Companyia

de serveis públics, per lo qual té de treballar la majoria de dies festius, i per aquest motiu el meu germà Ramón soci de la mateixa, assabentà al Sr. Secretari de lo impossible que'm era el poguer assistir a la reunió.

Essent aixís que crec no he faltat per res al dit Reglament, i seria de doldre que per equivocació, segurament involuntària del senyor Secretari se m 'imposà una penyora a la qual no soc acreedor.

Espero i us demano feu el favor de comprovar la certesa de tot això, i veureu com la raó em sobra per a protestar del correctiu imposat.

Demanat em perdoneu aquesta molèstia, queda a les vostres ordres, el soci i amic.

B. Combalia.

La resposta de la Germandat va ésser negativa no considerant-se ajustada l'excusa manifestada i naturalment va cobrar la penyora imposada,

7 de juny 1933

Em plau acusar-li rebut de la seva atenta 10 Maig últim, acompanyant cinc pessetes import de la penyora imposada per la manca d'assistència a l'Assemblea celebrada el 12 Març proppassat.

Aquesta Secretaria, solament deu comunicar-li que com sigui no pot separarse de lo que estableix el nostre Reglament, es veu amb la impossibilitat de condonar-li la penyora abans anomenada.

Amb tots els respectes, el saluda molt atentament,

P.A. del C.D.

El Secretari, Emili Prunera i Coll.

Sr. Frederic Combalia, Ciutat.

La següent impugnació que trobem la va formular l'associat núm. 33, en Josep González Juni, es dir, pel número que tenia deuria ésser un històric, si bé, no he trobat cap resposta a la queixa que es transcriu:

Sr. President jermandad de Jesús Nazareno.

Mol Sr. meu.

Com veura e pagat la munta que suposu ba acordar la general y que la junta a tingut a be fer afectiva pero considero que es una falta de serietat y de bona armonia entre els associats y la considero aixi pels siguens motius.

Que la combocatoria ba se feta en masa dias de antisipacio donan lloc en áquestas faltas.

Que no abenti costum ni may a bes fet paga aquesta falta la junta tenia de pervindre de no petjudicar moral ni material a cap associat y ferse la cort ferm en una junta general ordinaria posan en la papeleta jun en lorde del dia perque tots els socis acordesin fe preserbar dit article del reglament.

Deu li dongui molta salud. S. S.

Josep Gonzalez Juni

Un altra apel·lació la va cursar el germà Antoni Clavé Vidal, associat núm. 190, qui manifestà que es trobava present a l'Assemblea.

El que suscribe, Antonio Clavé Vidal, Hermano de la HERMANDAD DE JESUS NAZARENO en la que tan dignamente V. dirige, notifícale haberse sorprendido por aplicarle el artículo 49 del Reglamento de dicha Institución, por cuanto estaba el que suscribe presente en la Junta General últimamente celebrada.

Ruégole pues se sirva rectificar tal aplicación

Favor que no dudo obtener del recto criterio de V. y anticipándole las gracias soy de

V. muy atto. s.s. q.e.s.m.

Antonio Clavé

Sr. Presidente de la HERMANDAD DE JESUS NAZARENO.- Ciudad.-

La resposta de la Germandat va ésser afirmativa a la seva pretensió i efectivament se li deurién retornar els diners de la penyora puix que l'original del rebut corresponent al mes d'abril, es troba físicament a la l'arxiu de la Germandat. La contestació és com segueix,

4 Maig 1933

En Junta de Govern celebrada el 2 del corrent, va ésser donat compte de la seva atenta lletra, sense data. Va informar la Comissió Administrativa després d'haver comprovat lo que en la mateixa V. manifesta i resultant cert de que V. estava present a l'Assemblea General Ordinària celebrada el 12 de Març prop passat, aquesta junta de Govern va prendre l'acord de deixar sens efecte la penyora que senyala l'Article 49 del Reglament en el qual es regeix aquesta Germandat.

Ço que em plau comunicar-li per el seu bon coneixement i govern.

P.A. del C.D.

El Secretari, Emili Prunera i Coll.

Sr. Antoni Clavé Vidal, Ciutat

La següent impugnació que copio, la va fer l'associat núm. 211, en Narcís Miró Pallarès. He de manifestar que a l'arxiu de la Germandat no he localitzat l'ofici del qual es parla de data 28 d'abril, però el meu parer és que deuria ésser semblant a la comunicació que es va enviar per correu certificar que abans he transcrit, ja que també es fa referència expressa de l'article 16 dels Estatuts, lamentablement, no he pogut localitzar quina va ésser la resposta de la Germandat, malgrat tenir coneixement (per constar manuscrit à la pròpia reclamació) que s'havia de debatre el cas a la Junta Directiva del dia 8 de maig de 1933, la queixa és com segueix:

Tarragona, a 6 de Maig de 1933.

Sr. President de la Germandat de la Confraria de Jesús de Natzaret.

Molt Sr. meu: havent rebut l'ofici el dia 2 de Maig amb data de 28 d'Abril i enterat del seu contingut tinc que comunicar-li lo següent:

Estic conforme amb lo que diu l'article 16 del nou estatut, però V. haurie de tenir amb compte que jo he anat sempre al corrent dels pagaments i que si ara no he pogut continuant fen-ho de la mateixa manera no es per la meva voluntat, puix com ja sabrà V. fa tres mesos que tinguí aquell accident que hem va deixar sense res, crec amb això que V. ja pot jutjar si es que jo no vull o bé no puc pagar; que prou crec que sap V. que el cobrador a casa no hagué de tornar mai una altra vegada por no haver-li pagat.

En quant a la penyora que diu per no haver assistit a la Junta General V. podrà comprendre que amb la situació que jo hem trobava no vareig pensar pas amb la Junta, crec jo que a qualsevol que hagués passat li hauria succeït lo mateix.

Esperant de la seva amabilitat que tindrà tot lo exposat fins aquí en consideració, es despedeix de V. Narcís Miró.

Nostra Dona del Claustre núm. 5. Tarragona.

La següent reclamació que tenim és la formulada per l'associat núm. 42, també un dels primers des de la fundació, en Frederic Combalia i Ferré, que era vigilant particular nocturn, es a dir "sereno", i es manifestà de la següent forma:

Honorable President Germandat de la Confraria de Jesús de Natzaret. Tarragona.

El que signa, pertanyent en aquesta Germandat, amb el degut respecte i consideració acut davant la honorable Presidència, perquè tingui en compte, degut el càrrec de vigilant particular nocturn que fa temps exerceix el recurrent i que l'impideix

assistir, com obliga el Reglament d'aquesta Germandat a les Juntes puig en les hores que aquestes es fan, està descansant de la feixuga tasca que representa el servei nocturn i al ensem les nits dels dissabtes quina rahonada excusa emet en el dia de avui per escrit y no havent-ho fet abans per oblit involuntari ço que ha sigut el motiu d'haver-li sigut imposada la sanció per manca d'assistència a la Junta feta en el passat mes de Març i quin import de pessetes cinc acompanya per donar compliment a lo establert i esperant es donarà favorable acollida a citat prec.

Visqueu molts anys pel enaltiment de la Germandat.

Tarragona 10 Maig 1933.

Frederic Combalia.

Com pot veure's, la resposta de la Germandat va ésser negativa per considerar que el descàrrec no era prou justificatiu de l'absència,

7 juny 1933.

En plau acusar-li rebut de la seva atenta 10 Maig últim, acompanyant cinc pessetes import de la penyora imposada per la manca d'assistència a l'Assemblea celebrada el 12 Març prop passat.

Aquesta Secretaria, solament deu comunicar-li que com sigui que no pot separar-se de lo que estableix el nostre Reglament, es veu amb la impossibilitat de condonar-li la penyora abans anomenada.

Amb tots els respectes, el saluda molt atentament.

P.A. del C.D.

El Secretari, Emili Prunera i Coll.

Sr. Frederic Combalia, Ciutat.

El següent recurrent, va ésser l'associat núm. 61, en Manuel Orozco Llorens, un dels quals se'ls va remetre la carta certificada i diu:

MANUEL OROZCO

Representaciones

Agente Colegiado

Tarragona, 1º Junio 1933.

*SR. PRESIDENTE de la HERMANDAD de la COFRADIA DE JESUS NAZARENO.
PLAZA.*

Muy Sr. mío:

Correspondo a la comunicación fecha 25 ppdo. de la Secretaria, manifestándole que, si las dos mensualidades Abril y Mayo, no han sido hechas efectivas, la causa debe ser preguntada al cobrador no siendo otra que el no haber querido aceptar el pago de los recibos correspondientes, dice él, si no se pagaba también el de la multa que se me ha impuesto por falta de asistencia a la Asamblea últimamente celebrada.

Y sobre este particular he de manifestarle que he rehusado el pago, alegando que, por asuntos particulares me encontraba, dicho día, ausente, si bien delegué a uno de mis hijos que me representara, quien, aún encontrándose en el mismo local que se celebraba la Asamblea, según me dice, no asistió, por no apercibirse del llamamiento que debió preceder y continuó en el mismo local.

Ante lo que antecede dejo a Vd. de decidir como lo crea conveniente.

Atentamente le saludo su affmo. s. s.

Manuel Orozco.

La resposta també és desestimatòria de la pretensió sense entrar en detalls de la justificació al·legada:

7 juny 1933

Em plau acusar-li rebut de la seva atenta lletra data 1er. corrent, en quina me exposa els motius de no haver satisfet l'import dels rebuts corresponents als mesos d'Abril i Maig últims.

Aquesta Secretaria, solament deu comunicar-li que com sigui que no pot separar-se de lo que estableix el nostre Reglament, es veu amb la impossibilitat de condonar-li la penyora per mancar a l'Assemblea celebrada amb data 12 Març últim.

Amb tots els respectes, el saluda molt atentament.

P.A. del C.D.

El Secretari, Emili Prunera i Coll.

Sr. MANUEL OROZCO, Ciutat.

La queixa que segueix, una de les més fonamentades segurament per la professió del reclamant, la va presentar l'associat núm. 62, en Lorenzo de Cereceda i Domingo, què també havia estat requerit per mitjà del correu certificat i la va basar en la següent argumentació:

LORENZO DE CERECEDA

Abogado.

Comedias, núm. 20

MALAGA

Sr. Presidente de la Hermandad de Jesús Nazareno.

Ciudad.

Muy Sr. mío: En el día de ayer me fue entregada, por medio de pliego certificado del correo interior, la comunicación que me dirige esa Hermandad, para notificarme que si en el plazo de diez días no satisfago mis cuotas de Abril y Mayo y la multa que me fue impuesta, por no haber asistido a la Asamblea del 12 de Marzo último, será dado de baja de la Hermandad, sin derecho a reclamación de ninguna clase.

Dolido, en verdad, de ese rigor reglamentario de que se me hace víctima y que no creo haber merecido, he de consignar los siguientes hechos:

1º.- Que no tuve conocimiento alguno de que se me hubiera convocado a la Asamblea última, pues en todo caso, la papeleta de citación le sería entregada por el Andador a D. Pedro Ceró, encargado de pagar los recibos, y este nada me dijo de ello.

2º.- Que las cuotas de Abril y Mayo no las pagó, a mi nombre, dicho señor Ceró, por la sencilla razón de que el Cobrador se negó a recibir su importe si no le era igualmente abonado el de la multa.

3º.- Que respecto a dicha multa, el repetido Sr. Ceró se negó a satisfacerla por no tener yo noticia alguna de tal sanción, que al conocerla consideré injusta. Ahora y como complemento de esos hechos he de añadir las consideraciones siguientes: Primera.- Que lo excesivo de ese rigor reglamentario, con referencia a mí, se demuestra consignando sencillamente que llevo quince años en la Hermandad, sin haber recibido jamás subsidio alguno de ella.

Segunda.- Que mi interés por la Hermandad no merece reproche, desde el momento en que los seis primeros años (1919-24) asistí, personalmente y con vesta propia a las procesiones del Santo Entierro, habiéndome mantenido además, sin darme de baja, durante los siete años que he estado ausente de Tarragona.

Tercera.- Séame permitido igualmente, extrañarme de que en las actuales circunstancias y dado el carácter, esencialmente religioso de la Hermandad, se pongan en práctica esos rigorismos reglamentarios tan inoportunos, a mi entender, como de resultados disolventes y asimismo me admira también que en la propia comunicación en que se me notifican y a la que contesto, haya sido omitida la fórmula tan cristiana como de tradicional cortesía: DIOS GUARDE A V. MUCHOS AÑOS.

Tarragona 3 de Junio de 1933

Lorenzo de Cereceda.

La resposta que va merèixer l'anterior reclamació va ésser estudiada per la Junta Directa de la Germandat del dia 7 de Juny de 1933, i es va desestimar, si bé, val a dir que no es va entrar en la valoració de cap dels arguments manifestats, solament es deia això:

7 Juny 1933

Em plau acusar-li rebut de la seva atenta lletra data 3 del corrent, en quina m'exposa els motius de no haver satisfet l'import dels rebuts corresponents als mesos d'Abril i Maig últims.

Aquesta Secretaria, solament deu comunicar-li, que con sigui no pot separar-se de lo que estableix el nostre Reglament, es veu amb la impossibilitat de condonar-li la penyora per mancar a l'Assemblea celebrada amb data 12 de Març últim.

Amb tots els respectes, el saluda molt atentament.

P.A. del C.D.

El Secretari, Emili Prunera i Coll.

Sr. Llorenç de Cereceda. Ciutat.

L'última impugnació que consta és la promoguda pel germà núm. 113, en Benigne Dalmau Vilà, exdirectiu de la Germandat de feia molt poc temps (Secretari l'any 1929), el qual, vista de la situació demanà la baixa:

Dalmau Hermanos y Cía.

Tarragona, 4 de junio de 1.933.

Recibido su oficio incluyo pesetas 11 correspondiente a las cinco pesetas que dice hay que pagar contrariamente a lo que disponía el reglamento al pasar la convocatoria y las tres pesetas del recibo del mes Abril y tres pesetas del mes de Mayo.

Ruego se sirva disponer me den de baja de la Hermandad como también del Montepío.

Asimismo ruego den de baja de la Hermandad al hermano Dn. Benigno Dalmau Fortuny.

Dios guarde la vida de Vd.

Benigno Dalmau Vilá.

Sr. Secretario de la Hermandad y Montepío de la Hermandad de Jesús Nazareno. Ciudad.

La resposta de la Germandat, adoptada en Junta Directiva del 7 de juny de 1933, va ésser ratificar-se en la seva postura mantenint la penyora a la vegada que el va donar de baixa segons la seva voluntat, tot indicant-li que a la convocatòria de l'Assemblea hi anava transcrit l'article en qüestió i que es disposava d'un rebut en el qual constava, per part del reclamant, el coneixement de la convocatòria i del contingut de la mateixa.

7 juny 1933

Em plau acusar-li rebut de la seva lletra data 4 del corrent, en quina acompanyava la quantitat de 11 ptes. import de les mensualitats d'Abril i Maig últims, aixís com la penyora imposada amb motiu de l'incompliment de l'Article 49 dels nostres Estatuts.

Com V. podrà haver comprovat, en la convocatòria que en el seu dia va ésser-li enviada, anava escrit l'esmentat Article, el qual la Junta de Govern no té més que fer-lo complir.

Dec manifestar-li també que en aquesta Secretaria, resta arxivat un rebut de l'esmentada convocatòria signat per V.

Atentament el saluda.

P.A. del C.D.

El Secretari, Emili Prunera i Coll.

Adjunt dos rebuts.

Sr. Benigne Dalmau Vilà, Ciutat

Finalment, evidenciar que a l'arxiu de la Germandat he trobat la resposta lliurada a un altre germà de la nostra Entitat, que, pel que és veu, deuria cursar verbalment la seva queixa directament al President. Es tracta de l'associat núm. 153, Francesc Duch Brunet, un dels 89 relacionats a la llista de l'1 d'abril de 1933, tot i que el Secretari lliurà l'escrit que segueix amb el nom de Fernando Duch.

16 juny 1933

En junta de Govern celebrada amb data 12 del corrent, va ésser donat compte de les manifestacions que V. va fer personalment a la Presidència. Va informar la Comissió Administrativa després d'haver comprovat que V. va manifestar, i resultant cert de que V. havia presentat excusa per no poder assistir a l'Assemblea General Ordinària celebrada el 12 Març prop passat, com aixís ha sigut afirmat per el que en aquella data actuava de Secretari, aquesta junta de Govern, va prendre l'acord de deixar sense efecte la penyora que senyala l'Article 49 del Reglament per el qual es regeix aquesta Germandat.

Lo que em plau comunicar-li per el seu bon coneixement i govern.

P.A. del C.D.

El Secretari, Emili Prunera i Coll. Sr. Fernando Duch.

Per quant afecta a la present qüestió de la penyora, no he trobat cap altra documentació que expliqui com va finalitzar definitivament, si bé, es clar que quasi tots els associats van acceptar-la i pel que sembla la majoria l'abonaren (sols representava una setena part de la quota anual). El 15 de maig de 1933 és lliurà un nou càrrec al Recaptador Sr. Victoriano Roig, una part del qual transcriu seguidament, pel nombre de 306 associats a 3 ptes. cadascun. En ell hi consta, com podeu veure a continuació, l'abonament de 15 ptes. corresponents a 3 penyores condonades. Pel nombre de rebuts, es detecta que d'ençà de l'1 d'abril del 1933, sols hi hagué una alta a la Germandat.

Per eliminació de la penyora imposada al següents germans per la seva manca d'assistència á la Junta General Ordinària del 12 Març últim, per haver estat justificada i presa en consideració: núm. 93, Josep Llorens Rovira; núm. 190, Antoni Clavé Vidal; núm. 200, Ramón Sambró Casas

Curiosament, dels tres que hi figuren, l'últim perdonat fou en Ramón Sambró Casas, d'ell no he trobat cap document relatiu a les al·legacions que presentà i que li valgueren la condonació del càrrec. En les següents i correlatives relacions lliurades al Recaptador fins el desembre de l'any 1933, no es fa cap abonament més per aquest concepte. Per les liquidacions dels mesos de juny i juliol es lliuren 305 rebuts, 304 a la d'agost, 302 a la de setembre, 301 a la d'octubre, 299 a la del novembre i 298 a la del desembre, situació que acredita objectivament que no es van produir gairebé baixes entre els germans motivades per la imposició de la penyora.

[Francesc d'Assís GARCIA i SEGARRA.](#)